

малко щѣло да загини. То трѣгнѣло отъ мѣсто на мѣсто и се молило на разнитѣ цвѣтя да го приберѣтъ за да прѣнуцува на скрито. Никой не го прибралъ, защото ги било страхъ да не имъ направи нѣкоя пакостъ, както имо правялъ по напрѣдъ. Най-сетнѣ единъ хубавъ и разцвѣтѣнъ божуръ го съжалилъ и го поканилъ да прѣноцува въ хубавитѣ му червени цвѣтове. Червейчето се зарадвало и лѣгнѣло.

Нощта се минѣла и слънцето изгрѣло, но хубавиятъ цвѣтъ на божура го нѣмало вече За награда на добрината, червейчето прѣяло прѣзъ нощта всичкитѣ цвѣтове на хубавия божуръ и тѣ прокапали на земята.

На свѣтътъ има много чловѣци като това червейче, които съ зло исплащатъ добринитѣ, които имъ правѣтъ другитѣ чловѣци. Такива чловѣци сѣ лоши и трѣбва да се пазимъ отъ тѣхъ.

Какъ пише котето.

Единъ день завалѣло дѣждъ и Димо билъ принуденъ да остане въ кѣщи. Него день той трѣбвало да приготви едно писмено упражнение за училището. Но нему било по-добрѣ да скача изъ кѣщи, да бѣга, да плѣска съ камшика си по двора, отъ колкото да си гледа работата. Той се заловилъ за обичната си игра, но майка му го зачула и го накарала на сила на работа. Димо го мързѣло да работи, та почнѣлъ да измислюва различни отговори: „мастилото гѣсто, перото прѣс-